

misest üks hing, kes töötas laduwa ilma valude, murede, tühja waewade koorma enda pealt oli võõrannud. Ei mite tasavemast väljanäitust, et siit elust lahkumine töötlsemisel raostust tegi, oli tunda. — Viis, kuus minutid läksid sügavas vailusse mööda. Seal töötas Keiser waatmist, kui oleks Ta seda taeva poole seadnud ja selle peale, niisama suguse rahuga, niisama liht kombel hakanas ta küsimata: »Mis olete teie oma kuulamise toruga*) leidnud? Koo-paid kopsudes? — »Ei,« kostis arst, »kopsudes on alwamine hakanud.“ — »Kuis oli teil julgust, mulle surmamõistimist nii vihjist kuulutada? — »Majestät,« ütles arst, »mul oli selle tarvis enam kui üks põhi. Esiteks ja pääasjalikult täidan ma sellega üht Teile antud idutust. Poolteist aasta eest ütlesite Teie mulle: Mina tahab et teie mulle täieliku tõt räägite ja kohalt sel aetal, kus seda väga tarvis on. Se lugu on nüüd paraku lõõd. «Aga ühtlase täidan ma ka ühe teise, ühe pühaliku kohuse riigivalitsaja ja pereisa wasta. Teil on aga veel mõned tunnid elada. Teil on täis selge meelemõistus ja teate et sugugi lootust enam ei jäää. Majestät tahavad neid tundisi viist tarvitada viime sekts jutustamiseks Teie auujärje pärijoga. Wui maks olen ma Teie Majestätille tõt, täieliku tõt rääkinud, fest et ma Teid tunnen, fest et ma Teid

*) Üks arsti riistapuu, millega tinnatõbe põdevald haiged läbis katutulse.

»armastan.“ — Väga rahuliku tähelepanemisega kuulas Keiser seda jutu. Juba ei voinud arst enam oma pisaraid ärafeelata. Qui Keiser seda nägi, andis Ta temale fät ja ütles: »Ma tänan teid.“ — Jälle läbusid vailseid mitu minutid. Siis ütles Keiser: »Lutsuge minu wanem poeg seit.“ Qui arst seda käsku täitis, lisas Keiser niisamuti hariliku calega juure: »Arge unustage mite minu teiste lastele teada anda, minu poea Konstantinile. Aga ärge ehmatage mite Keiserina.“ — Tema õse awaldas oma ligist eluotsa ellast armastatud poeale ja südamelikus mures Keiserina pärest lisas Ta peale: »Ma loodan et sa emale midagi ei ütelnud, midagi ei saa ütlemata.“ — Sedasama muret jagos Suurwürstina Maria Nikolajewna, kes lõigist haigelambri liga mal oli. Tema ütles arstile: »Kuda saame meie ema ettevalmistama?“ — Aga kristlik abikaasa, kristlik walitsejana oli juba lõige wasta walmistatud ja Keiser ei pannud ta imeks, kui Ta Teda oma woodi ees nägi. Eks Keiserina olnud omal paigal, fät, mis Temale südamega ühtlase oli antud, enda piibus pidades. Keissri pihisa, niisamuti juba valmis, ootas ligimail püha annetega. Pärast pühaliku pihia ettevalmistamise palvede lugemist, läksid Keiserina ja Tsesarevits soost, kuhu nad pärast Sakramenti andmis tagasi tulid.

Kõik teised kõrge Keisrimaja liikmed ootasid, rõwilili maas, ligemas toas haigelambri förmas Tema